

עמ"ת 2203/04/21 - ג'האד מקלד נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

עמ"ת 21-04-2203 מקלד(עוצר) נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 223443/2021

בפני כבוד השופט נican Silman
עוררים ג'האד מקלד (עוצר)
נגד מדינת ישראל
משיבים **החלטה**

ערר על החלטת בית משפט השלום בחרה (כב' השופט אחטר) בתיק מ"ת 21-03-6211 מיום 1.4.21.

1. כנגד העורר הוגש כתוב אישום המיחס לו עבירה של החזקת נשק (שני אקדחים- גלוק וזיג זאור) והפרעה לשוטרים.
2. על פי המתואר בכתב האישום נתפסו סמוך לביתו של העורר, ברכב, האקדחים לעיל, כשהם מוסלקיים; אקדח הגלוק היה טוען. כשנצהפה העורר ע"י שוטרים שניים לעצרו, ניסה העורר להימלט אך נתפס ונעצר.
3. ביום 3/3/21 קבע בית המשפט קמא כי קיימות ראיותلقואורה להוכחת האישום, בעצמה מספקת, וכן חיות עילת המעצר סטטוטורית, הפנה את עניינו של העורר לשירות המבחן.
4. ביום 24/3/21 התקבל תסקير שירות המבחן; המלצתו הייתה **שלילית**; ביום 1/4/21 התקיים דיון נוסף.
5. ב"כ העורר טען ארוכות כנגד ממצאי התסקיר וכנגד משמעותן; סופו של יומם מיקד ב"כ העורר טיעונו בהפנית העורר לaskaor משלים.
6. בית המשפט קמא בוחן הטענות; לאחר ש核实 הדברים, הורה בית המשפט קמא על מעצר העורר עד תום ההליכים; על כך נסב העරר.
7. הסוגיה שעלה המדוכה הנה האם יש להפנות המשיב לaskaor משלים או שמא היה מקום לעצור העורר עד תום ההליכים.
8. המקירה אכן מעורר התלבטות; מחד, עיר כבן 23 ללא עבר פלילי (אם כי בעל עבר תעבורתי לרבות ריצוי מסר על דרך עבודות שירות); מנגד-אישום בנשק.
9. לאחר בוחנת הטענות, הגיעו לכל מסקנה כי בעיקרין, דין העורר להידחות, אם כי אותיר 'פתח' מסוים לעתיד.

10. אשר לעיר גוף, סבורני כי בית המשפט קמא דק באבחןתו, וכן מיהות המעשה והעשה מצדיקים מעוצר, אין בהמרת מקום החלופה המוצע לשנות זאת.

11. ראשית- בנגד לטענות העורר, לא ניתן לנתק את מעשי העורר מהקונוטציה של האירועים שקדמו; החזקת הנשך באה לכאורה על רקע סכסוך, שגם אם העורר אינו צד ישר לו, עצם קיומו של הסכסוך הנה גורם מעטים מסוכנות.

12. כאן לציין כי גם אם נכרתת סולחה, כנטען ע"י העורר, הרי מדובר בסולחה 'טריה', וראויה לאפשר חלוף זמן על מנת לבחון משמעותה (בש"פ 556/21 מ"י נ' **אל ג'יאברה**); בנושא זה אגע בהמשך.

13. שנית- יש להבחן בין טיבו של סעיף אישום ובין טיבו של האישום; אמנם עסקין 'ר'ק' בעבירות החזקה; עם זאת- האישום כולל שני נشكדים, שנמצאו מוסלקים, לכאורה, האחד מהם עדין טען בצדדים ומוכן לירוי.

14. שלישיית- התנהגות העורר העולה מכתב האישום- ניסינו להימלט מגורמי חוק לאחר קושי באיתורו, מקשימים על מתן אמון בעורר.

15. כל אלו בפן המעשה, כעולה מהאישום.

16. אשר לעונה- אמנם, תסוקיר שירות המבחן ציין כי "כאשר גבול חיצוני מוצב בפניו יש ביכולתו לעמוד בו", אך מנגד ציין כי העורר "**אינו מורתע מאימת הדין**",ומי שאינו מורתע מאימת הדין, ודאי לא יתרע גם מהוראות מפקחים.

17. זאת ועוד- הערכת המסוכנות המיוחסת לעורר הייתה **גבואה** (**להישנות התנהגות עוברת חוק באופן כללי**); רמת מסוכנות זו אינה משתנה עם העברת מקום החלופה או שינוי מערכת פיקוח. **שירות המבחן אף לא יכול היה לשלול סיכון להישנות עבירות נשך**.

18. שירות המבחן מצין כי נמצא אצל העורר דפוסי התנהגות מכשילים (עמ' 2 סיפה); ודוק- שירות המבחן מפרט כי לא התרשם רק מהשיחות עם העורר בהליך דין, אלא גם מהHALICS הקודמים, בהם היה העורר מעורב; כבר אז ציין שירות המבחן כי קיימת נתיה לפריצת גבולות; פרמטרים אלו אינם אפשריים מתן אמון בוודאי שלא בעבירות נשך.

19. מדובר בפרמטרים אשר אינם מותנים במיקום החלופה או באיכות מערכת ההחלטה; אכן- מערכת פיקוח אינטואיטיבית מאפשר הקהיה מסוימת אך מקום בו עיקר המאפיינים הנם בדמות העונה, ומקום בו המעשה ברף ממשי, אין די במערכת אינטואיטיבית (שהרי קודם יש ליתן אמון במפוקח ולסביר כי ניתן להקשות מסוכנותו, ורק אח"כ ובמידה שהמשוכה בעברה, ניתן לבחון המערכת).

20. היכרות זו מה עבר, של שירות המבחן עם העורר, היא הנוטלת גם עוקץ טענות העורר ביחס להבנת השפה, ואין לו אלא להסכים עם קביעות בימ"ש קמא בנושא.

21. בכלל, סבורני כי התנהלות של הצעת מקום החלופה קרוב, מתוך אמונה כי בעתיד ניתן יהיה להציג מקום אחר, היא נטילת סיכון; שירות מבחן הנה משאב מוגבל ויש לעשות בו שימוש מושכל; יש להציג מקום החלופה היכול להתקבל ולא **'שיטת מצליח'**.

22. אזכיר כמה מושכלות יסוד- תסוקיר אינו זכות מוקנית לנאים; לא כל שכן תסוקיר משלים; בעבירות נשך, עבירות

המקומות כלל מעור שחזקת מסוכנות לצידן- המלצה שירות המבחן, כך הורה בית המשפט העליון, צריכה להיות חד משמעית, על מנת לאפשר שkeit שחרור (בש"פ 6835/20 **שי קרייספי נ' מ"י**); אין אלו הנთונים בפנינו.

23. אך לאחרונה הורה כב' בית המשפט העליון בבש"פ 1868/21 **פלוני נ' מ"י** כדלקמן- "כללו הוא עמו כי במקרים דוגמת זה שלפני, כאשר כתוב אישום, המאומת בראשות לכואורה, מייחס לנאים בגין עבירה שמעמידתו בחזקת מסוכן כאמור בסעיפים 21(א)(1)(ג) ו-22(ב)(ב) לחוק המעיצרים, "השאלה שיש לשאול ביחס לאפשרות לשחררו מן הכלא בתנאים מגבלים או להעבירו למעצר בפיקוח אלקטרוני אל מחוץ לכותלי הכלא, היא לא "למה לא?", אלא "למה כן?" (ראו: פסקה 19 להחלטתי בבש"פ 250/21 מדינת ישראל נ' פרוך (31.1.2021), והאסמכתאות שם). חלופה כאמור לא תאפשר אלא בהתקיים טעמים מיוחדים, והנטל להוכיח את התקיימותם רובץ על הנאשם (ראו: בש"פ 248/20 **פלוני נ' מדינת ישראל**, פסקאות 20-26 (2.2.2020); בש"פ 1230/20 **פלוני נ' מדינת ישראל**, פסקה 10 (3.3.2020))."

24. מקום בו הتسיקיר בא בהמלצתה שלילית, אלו מאפייני האישיות, המסוכנות, נסיבות האישום, וכשרב הנסתור על הגלי, רשאי בית המשפט לקבוע כי אותו נטול של "למה כן" לא הורם, ואין מקום לניסיונות נוספים.

25. על כן בעיקרו- דין העור להידחות.

26. עם זאת סבורני כי אפשר שלא לסתום הגולל באופן מוחלט, משנה טעמים; האחד- כי מהלך הדיון בפני הוועלו טענות בנוגע לפערדים ראייתיים (אם כי טענות אלו נטוונו לראשונה), והשני- כי נושא הסולחה עליה ממש ערב הדיון ולא נבחן ע"י שירות המבחן.

27. לאור הקביעה כי בחינת סולחה ראוי שתיעשה בחלוף זמן מעריכתה, אך אין טעם לבחינה קונקרטיתCut; עם זאת- שירות המבחן יבחן הדברים בחלוף 30 ימים מהיום ויגיש תסוקיר משלים בעוד 60 ימים; ככל שהמלצות הتسוקיר תהינה חיוביות, יהיה בכך טעם לעיון חוזר. לשגר לשירות המבחן ולצדדים.

ניתנה היום, כי ניסן תשפ"א, 08 אפריל 2021, בהעדך
הצדדים.